

[Jesper Simonsen.]

maal ud fra nogen anden Forudsætning end den, at det danske Folks Flertal staa bagved de Tanker, ud fra hvilke Forslagene er udformet.

I Hovedlovforslagets § 1 gives Udtryk for den Tilpasning efter Nutidens Forhold, som tilsigtes, den Omdannelse, man vil foretage af Hær og Flaade til Vagtkorps og Statsmarine; den Opgave, man opstiller, udtrykkes i § 1 ved Ordene, at Vagtkorps- og Statsmarinen skal

„varetage Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver i Overensstemmelse med gældende mellemfolkelige Regler og Aftaler, derunder at udføre Grænsebevogtning og at udøve Tilsyn paa Søterritoriet under urolige Forhold“.

Det er denne Del af Opgaverne, hvorom Diskussionen staaer, de øvrige Opgaver, som skal varetages under fredelige Forhold, bliver man nok enig om.

I de efterfølgende Paragraffer er saa nærmere udformet, hvorledes Vagtkorps og Statsmarinen skal indrettes, hvilket Udstyr, Beredskab, de skal have, og hertil slutter sig som et naturligt Supplement det andet Forslag om Tilvejebringelsen af det Personale, der skal betjene Korpsen.

Ved Forslaget om Tilvejebringelsen af dette Personale og dets Uddannelse er der taget Hensyn til at sikre en Tilgang for alle Befolkningslag, saaledes at Korpsen kan blive Udtryk for alle Befolkningslag i vort Land.

Jeg forstod paa den ærede Ordfører for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, at han var villig til at forhandle om de tekniske Enkeltheder med Hensyn til Tilvejebringelsen af Mandskabet. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen udtalte, at den almindelige Værnepligt var for ham — og for Partiet Venstre, gaar jeg ud fra — intet Dogme. Han erkendte, at hvis man gaar over til en Ordning af den Karakter, her er Tale om, kunde man ikke fastholde den gamle Udskrivningsmetode, da vilde det ikke længere blive almindelig Værnepligt.

Om Enkelthederne i Forslaget kan vi forhandle, men den almindelige Værnepligts Afskaffelse fastholder vi. Kan man blive enig om en Omdannelse af Hær og Flaade i Retning af det, vi har været med til at stille Forslag om, bliver vi antagelig nok ogsaa enige om Mandskabets Tilvejebringelse.

Hvad Hovedforslaget angaar, er Stillingen ogsaa den, at vi er villige til For-

handling om Enkelthederne; og jeg anerkender, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen i sin Gennemgang af disse Enkeltheder viste en Saglighed, som jeg tillader mig at udlægge paa den Maade, at man er villig til at forhandle om disse Enkeltheder, at man ikke ganske afviser Forhandling, saaledes som det konservative Folkeparti aabenbart efter Ordførerens Udtalelser gør.

Altsaa, om Enkeltheder kan vi forhandle, hvis vi kan blive enige om Principperne; men den egentlige Diskussion, den egentlige politiske Kamp staaer jo om Principperne, og dér har man væbnet sig med alt, hvad man har kunnet finde, for at gaa løs paa de Principper, der ligger til Grund for de foreliggende Forslag.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen gjorde det i Dag paa en indgaaende Maade, idet han beskæftigede sig med de mellemfolkelige Forhold. Det ærede Medlem viste med fuld Berettigelse en betydelig Respekt for de mellemfolkelige Aftaler; men i sin Behandling af dem viste han rigtignok Advokatens Ensidedighed. Hele Behandlingen af Spørgsmaalet var som Advokatens, der procederer en Sag med den ene Side af Sagen for Øje, fremhæver alt, hvad der taler i en bestemt Retning, for et bestemt Resultat; indlade sig paa en Fremhæven af de modstaaende Hensyn prøver man ikke.

Dette er i et Forhold som dette ikke nogen helt korrekt Fremgangsmaade. Vil man gøre sig klart, hvorledes Danmarks internationale Stilling er, hvilke Rettigheder og Forpligtelser Danmark har overfor andre Lande, saa kan det ikke nytte, at man gaar saa ensidigt til Værks, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen gjorde, saa maa man tage disse Aftaler op til Undersøgelse i deres Sammenhæng, for at man kan bedømme mere nøgternt, mere upartisk, hvorledes Stillingen i Virkeligheden er.

Ude i Agitationen har man fra konservativ og fra Venstres Side i høj Grad arbejdet ud fra en Paastand om, at Danmark skulde have international Forpligtelse til at opretholde et Militærvæsen af et vist Omfang. Det er kommet lidt frem i Talerne her i Dag fra de ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti, om ikke saa stærkt som ude i Agitationen. Jeg synes det er rigtigt, at man tager Spørgsmaalet, om Danmark har saadanne Forpligtelser, op til en indgaaende Drøftelse og Undersøgelse, for at